

1. Stokrát jsem zakop a stokrát v dešti stál
měsíci koukal do očí
rosou se brouzдал a nohy smáčel tam
kde my dva spolu jako jeden stín.
2. Po kolejích jsme táhli a slunce bylo v nás
a kdo byl smutný, tak se s námi smál
u ohně jsme hřáli své duše ztoulaný
a s křikem ptáků pak chodili spát.

R: Mávej, holka, mávej
dřív než zamkne slunce chrám
mávej, tak už mávej
naposledy zvedni dlaň.

3. Starý písňě, co čarovnou moc maj
odnes čas, když u nás zastavil
ten poutník, co řídil jeho vůz
vzal si tebe, já jsem tu teď sám.

R: Mávej, holka, mávej
dřív než zamkne slunce chrám
mávej, tak už mávej
naposledy zvedni dlaň.

R: Mávej, holka, mávej
dřív než zamkne slunce chrám
mávej, tak už mávej
naposledy zvedni dlaň.